DZIENNIK URZĘDOWY
WOJEWÓDZKIEJ RADY NARODOWEJ
W SZCZECINIE

Szczecin, dnia 20 grudnia 1975 r. Nr 12 *) Poz. 71—83

*) ostatni w roku bież.

Poz. 71

UCHWAŁA NR IX/42/75

Wojewódzkiej Rady Narodowej w Szczecinie

z dnia 4 grudnia 1975 roku

w sprawie programu rozwoju kompleksu żywnościowego województwa szczecińskiego w latach 1976—80 oraz zadań rolnictwa w 1976 r.

Kierując się uchwałą XV Plenum KC PZPR oraz Plenum KW PZPR w Szczecinie z dnia 22 października 1975 r. w sprawach dalszego, intensywnego i kompleksowego rozwoju produkcji rolnej i jej bazy przetwórczej dla zaspokajania wzrastających potrzeb żywnościowych społeczeństwa polskiego, w tym województwa szczecińskiego na podstawie art. 19 i 20 ust. 1 ustawy z dnia 25 stycznia 1958 r. o radach narodowych (Dz. U. Nr 26, poz. 139 z 1975 r.) Wojewódzka Rada Narodowa w Szczecinie uchwala, co następuje:

§ 1.

Zatwierdza się program rozwoju kompleksu żywnościowego w latach 1976—1980 i zadania rolnictwa szczecińskiego na 1976 rok stanowiący załącznik do niniejszej uchwały wraz z wniesionymi do niego przez sesje WRN uzupełnieniami i poprawkami.

§ 2.

Zobowiązuje się Wojewodę Szczecińskiego do:

1. Realizacji zadań zawartych w programie oraz koordynacji jego wykonania.
2. Uwzględnienia w projekcie planu społeczno-gospodarczego rozwoju województwa na lata 1976—1980 oraz w kolejnych rocznych planach społeczno-gospodarczego rozwoju kierunków i wskaźników zawartych w programie.
3. Opracowania i przedłożenia Komisji Produkcji Rolnej WRN harmonogramu wdrażania i kontroli realizacji zadań zawartych w programie w okresach rocznych przy omawianiu wykonania rocznych zadań społeczno-gospodarczych w województwie szczecińskim.
4. Zapewnienia opracowania przez wojewódzkie przedsiębiorstwa i instytucje szczegółowych programów realizacji zadań wynikających dla nich z programu.
5. Przedłożenia Wojewódzkiej Radzie Narodowej w 1978 roku informacji o stanie realizacji programu.

§ 3.

Zobowiązuje się gminne rady narodowe oraz rady narodowe miast i gmin województwa szczecińskiego do uwzględnienia w ich planach społeczno-gospodarczego rozwoju, przypadających im z programu zadań oraz do okresowej kontroli stanu realizacji na ich terenie.

§ 4.

Ustanawia się Komisję Produkcji Rolnej Wojewódzkiej Rady Narodowej wiodącym organem WRN w kontroli realizacji uchwały.

§ 5.

Traci moc uchwała Nr XV/118/72 Wojewódzkiej Rady Narodowej w Szczecinie z dnia 7 grudnia 1972 r. o podstawowych kierunkach rozwoju rolnictwa w latach 1972—1980.

§ 6.

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia i podlega ogłoszeniu w Dzienniku Urzędowym WRN.

PRZEWODNICZĄCY RADY
Janusz Brych

PROGRAM

ROZWOJU KOMPLEKSU ŻYWNOŚCIOWEGO WOJEWÓDZTWA SZCZECIŃSKIEGO W LATACH 1976—1980 ORAZ ZADANIA ROLNICTWA W ROKU 1976

Istotne znaczenie w rozwoju społeczno-gospodarczym województwa szczecińskiego posiada produkcja rolnicza i przemysł rolno-spożywczy.

Województwo szczecińskie posiada do wykorzystania; znaczny potencjał rezerw tkwiących w rolniczo-przyrodniczych warunkach jak również uzależnionych od działań organizacyjnych, których uruchomienie pozwoli uzyskać dodatkową produkcję żywności. Zgodnie z założeniami polityki rolnej partii, określonej uchwałą VI Zjazdu, XV Plenum KC oraz wytycznymi Komitetu Centralnego na VII Zjazd PZPR, opracowano koncepcję dalszej intensyfikacji produkcji rolnej i bazy przetwórczej w województwie szczecińskim. 22 października 1975 roku Plenum Komitetu Wojewódzkiego PZPR w Szczecinie zaakceptowało „Program rozwoju kompleksu żywnościowego Pomorza Zachodniego w latach 1976—1980".

Program ten jest kontynuacją podjętych na Plenum KW PZPR w lutym 1974 roku decyzji, dotyczących rozwoju rolnictwa i przemysłu rolno-spożywczego w latach 1974—1976. Uwzględnione zostały wielkości środków określone założeniami Narodowego Planu Społeczno-Gospodarczego na lata 1976—1980.

Cechą charakterystyczną szczecińskiego rolnictwa jest wysoki poziom jego uspołecznienia. Korzystna struktura agrarna predystynuje nasz region do szczególnie wysokiej dynamiki wzrostu produkcji rolnej, przy pomocy nowoczesnej organizacji procesów wytwarzania, techniki i technologii.

Złożoność problematyki rozwoju rolnictwa stwarza konieczność opracowania szczegółowych programów określających kierunki i zasady działania w celu rozwiązania węzłowych zagadnień decydujących o harmonijnym rozwoju kompleksu żywnościowego. Programy te powinny dotyczyć między innymi: racjonalnej gospodarki ziemią, produkcji pasz, wzrostu pogłowia krów i produkcji mleka, kierunków rozwoju oświaty rolniczej.

We wrześniu i październiku 1975 r. rady narodowe gmin, miast i gmin zatwierdziły na sesjach programy rozwoju produkcji zwierzęcej w latach 1976—1980.

I. OCENA DOTYCHCZASOWEGO ROZWOJU KOMPLEKSU ŻYWNOŚCIOWEGO REGIONU.

Województwo szczecińskie zajmuje powierzchnię 9.979,9 km², co stanowi 3,2% obszaru całego kraju. Użytki rolne wynoszą 557,4 tys. ha, t.j. 2,9% użytków rolnych kraju.

Ludność województwa osiągnęła stan 846,4 tys. osób, co stanowi 2,5% w skali kraju. W miastach zamieszkuje 601,4 tys. osób, t.j. 71% ogółu ludności województwa. Dodatnie saldo ludności napływowej (turystyczno-wczasowej) wyniesie w 1975 roku w przeliczeniu na osoby o całorocznym wyżywieniu około 95 tys. osób.

Ludność zawodowo czynna w rolnictwie na 100 ha użytków rolnych wynosiła w roku 1974 — 17,7 osób, przy średniej krajowej 32,7 osób. W gospodarce państwowej wskaźnik ten aktualnie wynosi — 10,4 osób (kraj — 13,7 osób). Udział gospodarki uspołecznionej mierzony użytkowaniem ziemi wynosi w 1975 roku 61,7%, w tym gospodarstw państwowych — 53,4%. Na 1 ha użytków rolnych w 1974 roku przypada w gospodarce indywidualnej 46,7 tys. zł środków trwałych, zaś w gospodarstwach państwowych 43,6 tys. zł przy średniej krajowej 57 tys. zł. Przewiduje się, że na koniec 1975 roku 95,5% gospodarstw państwowych będzie dysponowało wodociągami i ujęciami wodociągowymi, natomiast w gospodarce indywidualnej 35,8% wsi będzie posiadało wodociągi.

Rolnictwo województwa szczecińskiego dysponuje bogatymi zasobami trwałych użytków zielonych, które wynoszą 26,7% użytków rolnych (kraj — 21,6%). Bogactwo to jest jednak niedostatecznie wykorzystane ze względu na niepełne zagospodarowanie melioracyjne oraz niewłaściwą jeszcze w wielu przypadkach uprawę i eksploatację.

Udział przemysłu rolno-spożywczego wynosi 25,6% produkcji globalnej całego przemysłu województwa. Szacuje się, że w 1975 roku produkcja globalna przemysłu rolno-spożywczego osiągnie około 48% analogicznej wartości produkcji rolnictwa.

Na rozwój rolnictwa szczecińskiego w latach 1971—1975 przeznaczono 13,9 mld zł, t.j. o 7,8 mld zł więcej niż w latach 1966—70. Z tego w bieżącym 5-leciu na roboty budowlano-montażowe wydatkuje się 8.964,7 mln zł i na maszyny gotowe 4.946,7 mln zł.

Wykonanie zadań inwestycyjnych za pierwsze cztery lata bieżącej 5-latki oraz przewidywane wykonanie w roku 1975 przedstawia się następująco:

— izby mieszkalne	—	15.932 szt.
— stanowiska dla bydła	—	100.887 szt.
— w tym: dla krów	—	19.674 szt.
— stanowiska dla trzody	—	120.277 szt.
— stanowiska dla owiec	—	17.360 szt.
— melioracje gruntów ornych	—	23,9 tys. ha
— melioracje użytków zielonych	—	21,3 tys. ha
— zagospodarowanie pomelioracyjne	—	27,8 tys. ha
— wodociągi zbiorowe	—	247 szt.

W wykazanych efektach zawarte są zadania uzyskane dzięki realizacji zadań dodatkowych, wynikających z realizacji uchwał Plenum Komitetu Wojewódzkiego z dnia 6 lutego 1974 roku. W ciągu zaledwie 1,5 roku przekazano dodatkowo 297 izb mieszkalnych, 15,5 tys. stanowisk dla bydła, 23,6 tys. stanowisk dla trzody oraz 4,6 tys. stanowisk dla owiec. Rolnicy indywidualni w latach 1971—1975 wybudowali 2547 nowych obiektów, w większości inwentarskich oraz 22543 obiektów wyremontowali i zmodernizowali.

Wybudowano również 70 budynków przykładowych, głównie obór i chlewni.

Wartość wykonanych budynków, nowych, zmodernizowanych i remontów w tym 5-leciu osiągnęła sumę 900 mln zł. Na realizację powyższego programu rolnicy zaciągnęli kredyty bankowe w wysokości 300 mln zł. Ulgi inwestycyjne udzielone rolnikom od zakładów inwestycyjnych w tym okresie wyniosły 72 mln. zł.

Jedną z głównych przyczyn podejmowania przez rolników budowy nowych obiektów inwentarskich jest przechodzenie na specjalizację w produkcji, co wymaga obiektów o większej pojemności i w pełni zmechanizowanych.

W latach 1970—1975 produkcja globalna rolnictwa wzrosła z 10.385,4 mln zł do 13.805,0 mln zł (ceny porównywalne), to jest o 32,9% przy zakładowym wzroście na pięciolatkę o 27,6%. Globalna produkcja roślinna zwiększyła się z 6.380,0 mln zł do 7.942,0 mln zł, to jest o 24,5%, a zwierzęca z 4.004,9 mln zł do 5.862 mln zł, co stanowi wzrost o 46,4%. W roku 1974 uzyskano plony 4 zbóż na poziomie 35,1 q/ha, to jest o 13,8 q więcej jak w roku 1970. W bieżącym roku mimo dotkliwej suszy zebrano 32,0 q z ha.

W strukturze zbóż wzrósł udział gatunków intensywniejszych — pszenicy i jęczmienia. Plony buraków cukrowych w latach 1970—1974 zwiększyły się o 55 q, ziemniaków o 39 q. W roku bieżącym uzyskano plon 29,2 q/ha rzepaku t.j. o 10,7 q więcej niż w 1970 roku.

Pogłowie bydła osiągnęło w roku 1975 stan 361,2 tys. sztuk, co stanowi wzrost w stosunku do 1970 roku 30,3% i jest wykonaniem zadań planu pięcioletniego w 110,2%.

Stan pogłowia trzody chlewnej wynosi 534,8 tys. sztuk, jest wyższy od stanu w 1970 roku o 104,1%, a od zadań pięciolatki o 20,4%. Również pomyślnie wykonano zadania planu 5-letniego w zakresie pogłowia owiec, które wynosi 115,7 tys. sztuk i jest wyższe od zadań planu o 11,6%, a od stanu w roku 1970 o 26,3%.

W omawianym okresie uzyskano wysoką dynamikę skupu produktów rolnych, głównie mięsa, mleka, ziemniaków i rzepaku. W roku 1974 skupiono 107 tys. ton żywca, to jest o 98% więcej w porównaniu z rokiem 1970 i stanowi to przekroczenie zadań pięciolatki o 20,8%. Mleka skupiono 225 mln litrów, co stanowi wzrost o 52,7% i wykonanie zadań planu 5-letniego w 115,3%.

W przeliczeniu na 1 ha użytków rolnych skup żywca w naszym województwie wynosił w 1965 roku — 77 kg przy średniej krajowej 130 kg, w roku 1970 — 90 kg przy średniej krajowej 145 kg; w roku 1974 skupiono 192 kg z 1 ha użytków rolnych przy średniej krajowej 200 kg.

W rozwoju przemysłu rolno-spożywczego w minionym 5-leciu nie zanotowano znaczniejszego postępu. W dalszym ciągu musimy wywozić płody rolne do przerobu do innych

województw. Zdolność ubojowa wzrosła w ciągu lat 1971—75 z 51,6 tys. ton do 53,2 tys. ton. Deficyt tej mocy w stosunku do podaży żywca wyniósł w roku 1974 w całej branży około 14,5 tys. ton (w wadze bitej ciepłej). Zdolność przerobowa branży mleczarskiej zwiększyła się z 219 mln litrów w 1970 roku do 223 mln litrów w roku 1975.

W przemyśle drobiarskim zdolność ubojowa zwiększyła się przeszło dwukrotnie t.j. z 2 tys. ton w roku 1970 do 4,2 tys. ton (wagi bitej ciepłej) w roku 1975, dzięki wprowadzonym modernizacjom zakładu w Goleniowie.

II. GŁÓWNE KIERUNKI ROZWOJU GOSPODARKI ŻYWNOŚCIOWEJ DO ROKU 1980.

Do najważniejszych uwarunkowań społeczno-ekonomicznych rozwoju gospodarki żywnościowej do roku 1980 zalicza się dalszy przyrost ludności, w tym głównie ludności miast przy jednoczesnym wzroście zapotrzebowania na artykuły żywnościowe, szczególnie wysokiego stopnia przetworzenia. Po roku 1980 ludność stała ogółem wzrośnie o 8,3%, w tym ludność miast o 12%. Stan ludności wsi zmniejszy się o blisko 1%. Saldo ludności napływowej w przeliczeniu na konsumentów o całorocznym wyżywieniu (wczasy i turystyka) w roku 1980 wyniesie 142 tys. osób, to jest 14% ludności stałej.

W latach 1976—1980 w rolnictwie województwa szczecińskiego będą miały miejsce dalsze strukturalne zmiany w kierunku zmniejszania się udziału rolnictwa indywidualnego na korzyść uspołecznionego.

Sytuacja demograficzna wsi indywidualnej charakteryzuje się dużym udziałem właścicieli gospodarstw indywidualnych w wieku starczym, przy jednoczesnym odpływie następców, do pracy poza rolnictwem.

Szacuje się, że w latach 1976—1980 właściciele 3,2 tys. gospodarstw o łącznej powierzchni około 27,5 tys. ha wystąpią o zdanie ziemi na Skarb Państwa w zamian za renty i spłaty. Zagospodarowanie prawie w całości tej ziemi będzie zadaniem państwowych gospodarstw rolnych, rolniczych spółdzielni produkcyjnych oraz spółdzielni kółek rolniczych według ustalonych stref oddziaływania. W wyniku tego jednostki gospodarki uspołecznionej w roku 1980 będą użytkowały 75% ogółu użytków rolnych województwa.

Przyjmując przedstawione przesłanki, warunkujące rozwój gospodarki żywnościowej w latach 1976—1980 konieczne będą następujące kierunki działań:
— zwiększenie produkcji mięsa i mleka w oparciu o odpowiednią bazę paszową,
— zwiększenie towarowej produkcji warzyw i owoców, aż do osiągnięcia pełnej samowystarczalności w podstawowych ich gatunkach,
— szybkie zastępowanie pracy żywej w rolnictwie odpowiednią ilością maszyn i urządzeń, w celu osiągnięcia dynamicznego wzrostu wydajności pracy.
— zwiększenie roli i stopnia oddziaływania przemysłu rolno-spożywczego na wyniki produkcyjne rolnictwa.

Głównym celem rozwoju produkcji roślinnej będzie produkcja pasz dostosowana do zakładanej wielkości produkcji zwierzęcej. Intensyfikacja produkcji roślinnej powinna do roku 1980 zagwarantować uzyskanie z 1 ha wydajności podstawowych płodów rolnych na poziomie około:

— 4 zboża	—	40 q
— ziemniaki	—	260—280 q
— buraki cukrowe	—	360—400 q
— siano łąkowe	—	80 q

Zboża będą stanowiły w strukturze zasiewów co najmniej 50%. Areał uprawy buraków cukrowych wzrośnie o 52,3% i będzie wynosił 23 tys. ha. W produkcji pasz będzie zwrócona szczególna uwaga na gospodarkę na użytkach zielonych. Areał uprawy warzyw wzrośnie o 22% oraz zostanie założonych 1200 ha sadów.

W zdecydowanej większości przyrost ten nastąpi w wyniku rozwoju ogrodnictwa w gospodarce uspołecznionej, a szczególnie państwowej.

Rozwój produkcji zwierzęcej następować będzie pod wpływem dalszego doskonalenia i unowocześnienia technologii, zwłaszcza w sektorze wielkotowarowym.

Pogłowie bydła winno zwiększyć się w porównaniu ze stanem w 1975 r. o 21,8%, w tym krów o 23,3%, przy obsadzie 79,3 sztuk fizycznych na 100 ha użytków rolnych. Zmniejszający się udział sektora indywidualnego, w którym tradycyjnie wysoki był udział krów w stadzie bydła, stwarza konieczność podjęcia działania w gospodarce uspołecznionej w celu znacznego powiększenia stada krów. W roku 1980 udział krów w pogłowiu bydła w gospodarce całkowitej winien wynosić co najmniej 32,5%. Stado krów na poziomie 143 tys. szt. może zapewnić odpowiednią produkcję mleka, które odgrywa decydującą rolę w spożyciu ludności.

Pogłowie trzody chlewnej winno zwiększyć się minimum o 24.5%, a pogłowie owiec o 51%.

Z rozwojem produkcji rolnej związany będzie dalszy dynamiczny wzrost produkcji towarowej. Szczególnie silnie zaakcentowany wzrost roślinnej produkcji towarowej w porównaniu z rokiem 1975, dotyczyć będzie: owoców 210%, warzyw 53%, buraków cukrowych 96,5%

Produkcja towarowa żywca winna w roku 1980 osiągnąć poziom 163—174 tys. ton, t.j. w stosunku do 1975 r. o 42,1—51,7% więcej: produkcja towarowa mleka przy zakładanym skupie 315 mln litrów wzrośnie o 36,5%.

Niezbędny jest dalszy rozwój czynników mających decydujący wpływ na wzrost produkcji rolnej. Nawożenie mineralne winno osiągnąć w roku 1980 poziom 360—380 kg NPK na każdy ha użytków rolnych. Konieczny jest dynamiczny rozwój mechanizacji, a szczególnie kompleksowe zmechanizowanie całych procesów uprawy i zbioru zbóż, ziemniaków i buraków cukrowych oraz roślin pastewnych.

Dla zabezpieczenia rozwoju produkcji zwierzęcej główny kierunek inwestowania stanowić będzie budownictwo inwentarskie. W wyniku realizacji inwestycji budowlanych w latach 1976—1980 zamierza się uzyskać następujące efekty:

izby mieszkalne	—	22 tys. szt.
stanowiska dla bydła	—	96 tys. szt.
stanowiska dla trzody	—	152 tys. szt.
stanowiska dla owiec	—	96 tys. szt.

Istotne znaczenie dla postępu produkcji rolnej ma dalsze porządkowanie gospodarki wodnej. W latach 1976—1980 wykonane zostana:

melioracje gruntów ornych	— 22 tys. ha
melioracje użytków zielonych	— 12 tys. ha
zagospodarowanie pomelioracyjne	— 16 tys. ha

Dynamiczny wzrost produkcji towarowej rolnictwa stwarza konieczność zabezpieczenia mocy przerobowej przemysłu rolno-spożywczego. W związku z tym w latach 1976—1980 niezbędna jest budowa następujących obiektów przemysłu rolno-spożywczego:
— kombinatu mięsnego w Dąbiu o rocznej zdolności ubojowej 60 tys. ton wagi bitej ciepłej i produkcji wędlin 15 tys. ton,
— rzeźni drobiu wraz z wydziałem garmażeryjnym o rocznej zdolności ubojowej 15 tys. ton i produkcji przetworów 3,5 tys. ton,
— zakładu mleczarskiego w Szczecinie o przerobie 350 tys. litrów na dobę,
— proszkowni mleka w Nowogardzie o przerobie 135 tys. litrów na dobę,
— zakładu mleczarskiego w Kamieniu Pomorskim o przerobie 400 tys. litrów na dobę,
— elewatorów zbożowych: w Łobzie (50 tys. ton) i w Stargardzie Szczecińskim (20 tys. ton),
— cukrowni o zdolności przerobowej 6 tys. ton na dobę,
— wytwórni pasz o przerobie 60 tys. ton,
— przechowalni ziemniaków i warzyw w Szczecinie na około 5 tys. ton,
— chłodni składowej w Dąbiu o pojemności 60 tys. m^3 z jednoczesną produkcją wyrobów mrożonych około 11 tys. ton rocznie.

Jednocześnie niezbędne są prace modernizacyjne istniejących zakładów przemysłu rolno-spożywczego, które wpłyną na unowocześnianie procesów technologicznych, wzrost mocy przerobowej oraz zmniejszą uciążliwość tych zakładów dla środowiska.

Dla wykonania zadań w rolnictwie przeznaczone są środki inwestycyjne w wysokości 15.556 mln zł oraz przewidziano na rozwój przemysłu rolno-spożywczego środki w wysokości 6.859 mln zł.

Główne wskaźniki produkcji rolnej zakładane do osiągnięcia w latach 1976 i 1980 przedstawia tabela:

Wyszczególnienie	średni plon w latach 1971—75	Jedn. miary	1975 p. w.	1976	1980	1980 / 1975
1	2	3	4	5	6	7
Plony						
Zbożowe	30,0	q/ha	32,0	34,0	40	125,0
Buraki cukr.	313	„	300	330	400	133,3
Oleiste	20,3	„	29,2	24,0	27	92,5
Ziemniaki	202	„	176	230	260	147,7
Siano łąkowe	54,3	„	60,0	64,0	80	133,3
Zbiory						
Zbożowe		tys. ton	584,3	626,9	739,2	126,5
Buraki cukr.		"	453,1	600,6	920,0	203,0
Oleiste		"	71,6	64,8	73,2	102,2
Ziemniaki		"	949,0	1223,6	1227,2	129,3
Skup						
Zboża (łącznie z materiałem siewnym)		„	268,4	295,0	310,0	115,5
„		kg/ha uż rol.	487,3	536,3	566,0	116,2
Pogłowie zwierząt						
Bydło		tys. szt.	361,2	379,0	440,0	121,8
w tym: krowy		tys. szt.	116,0	119,0	143,0	123,3
Trzoda chlewna		„	534,8	578,0	662,0	124,5
Owce		„			758,0	141,7
			115,7	124,5	175,0	151,2
Obsada zwierząt na 100 ha uż. rolnych						
Bydło		szt.	65,6	68,0	80,3	122,4
w tym: krowy		„	21,0	21,3	26,1	124,3
Trzoda chlewna		„	97,1	103,7	120,9	124,5
		„			138,4	142,5
Owce					31,9	159,5
Skup						
Żywca		tys. ton	115,3	126,9	163,0	141,4
					174,0	150,9
Mleka		mln. l.	230,8	250,0	315,0	136,5
Skup z 1 ha uż. rolnych						
Żywca		kg	209	228	297	141,1
					317	151,7
Mleka		ltr.	419	448	568	135,6

III. ZADANIA ROLNICTWA W ROKU 1976.

Podstawowym zadaniem rolnictwa w roku 1976 jest zapewnienie dalszego dynamicznego rozwoju produkcji, a szczególnie produkcji zwierzęcej oraz zniwelowanie niekorzystnych zjawisk, jakie powstały w wyniku niesprzyjających warunków jesienią 1974 i 1975 roku.

W roku 1976 w rolnictwie woj. szczecińskiego nastąpią dalsze zmiany strukturalne w użytkowaniu gruntów.

Zmniejszy się udział rolnictwa indywidualnego a wzrośnie stan posiadania sektora uspołecznionego. Za renty i spłaty pieniężne oraz z innych tytułów przejętych zostanie przez Państwo 768 gospodarstw rolników indywidualnych o obszarze 6750 ha. Prawie w całości grunty przejętych gospodarstw oraz grunty PFZ będą przekazywane do zagospodarowania jednostkom gospodarki uspołecznionej.

Zakłada się, że w roku 1976 zostanie trwale zagospodarowanych przez:

— państwowe gospodarstwa rolne	— 5.629 ha
— rolnicze spółdzielnie produkcyjne	— 539 ha
— kółka rolnicze	— 1.111 ha
— administrację lasów państwowych	— 544 ha
— sprzedaż rolnikom indywidualnym	— 1.241 ha
Razem:	— 9.064 ha

Sprzedaż ziemi rolnikom indywidualnym prowadzić się będzie na powiększenie areału gospodarstw wysokoprodukcyjnych i gwarantujących właściwe jego wykorzystanie. Za gospodarstwo wysokoprodukcyjne należy uznać takie, które w ciągu roku sprzeda minimum 300 kg żywca z 1 ha użytków rolnych, a w wypadku specjalizacji hodowli krów — 3.500 litrów mleka z ha lub uzyska równorzędne wyniki w innych działach hodowli i plony wyższe od średniej w gminie. Użytkowników, którzy nie odpowiadają tym kryteriom będzie się pozbawiać prawa użytkowania i kupna gruntów PFZ. Ziemia stanowiąca własność rolników ekstensywnie gospodarujących będzie w oparciu o obowiązujące przepisy odbierana i przekazywana użytkownikom gwarantującym pełne jej wykorzystanie.

Polityka w zakresie gospodarki ziemią będzie zmierzała do umocnienia rolnictwa uspołecznionego przy jednoczesnym dążeniu do wykształcenia wysokoprodukcyjnych, wyspecjalizowanych gospodarstw indywidualnych oraz zespołów rolników.

Zakłada się, że produkcja globalna rolnictwa w roku 1976 będzie wyższa o 5,9% w porównaniu ze stanem w roku 1975, w tym produkcja roślinna o 6,7%, a produkcja zwierzęca o 4,8%.

1. Produkcja roślinna.

Podstawowe zadania w produkcji roślinnej w roku 1976 to wzrost produkcji zbóż, buraków cukrowych, rzepaku oraz pełne zabezpieczenie pasz dla produkcji zwierzęcej. W strukturze zbóż nastąpi dalszy wzrost uprawy pszenicy i jęczmie-

nia. Nastąpi niewielki wzrost udziału roślin zbożowych w całym rolnictwie. Wystąpi stopniowe zmniejszenie areału uprawy ziemniaków lecz jednocześnie zwrócona będzie uwaga na wzrost plonów. Zwiększy się udział uprawy buraka cukrowego w strukturze zasiewów, w wyniku szczególnego rozwoju tej uprawy w gospodarstwach państwowych.

Struktura zasiewów w roku 1976 w porównaniu do roku 1975 przedstawia się następująco:

	1975	1976
Ogółem:	100,0	100,0
1. Zbożowe	46,8	47,1
2. Strączkowe	2,7	2,7
3. Przemysłowe	11,2	12,5
— buraki cukrowe	3,8	4,6
— rzepak	6,4	6,9
4. Ziemniaki	13,8	13,6
5. Pastewne	21,9	20,6
6. Warzywa	1,5	1,6
7. Pozostałe	2,2	1,9

Zadaniem Szczecińskiego Przedsiębiorstwa Hodowli Roślin i Nasiennictwa jest zaopatrzenie rolnictwa wojew. szczecińskiego w wysokoplenne odmiany zbóż, reagujące pozytywnie na wysokie dawki nawożenia mineralnego, odporne na choroby a także dostarczenie nasion roślin pastewnych o stosunkowo krótkim okresie wegetacji, gwarantujących wysoki plon o możliwie dużej zawartości suchej masy i białka.

Niezbędne jest również zapewnienie bezwirusowego materiału sadzeniakowego ziemniaka o wyższej zawartości białka; wprowadzenie odmian ziemniaków jadalnych o wysokich walorach smakowych oraz plennych i wysokoskrobiowych odmian ziemniaków przemysłowych i pastewnych.

Przydział nawozów mineralnych pod zbiory 1976 roku wynosi 166,8 tys. ton NPK w czystym składniku (t.j. o 13 tys. ton więcej niż w roku 1975), z tego dla gospodarki chłopskiej 57,6 tys. ton i dla gospodarki państwowej 109,2 tys. ton. Zużycie nawozów mineralnych na 1 ha użytków rolnych wyniesie w gospodarce całkowitej 303,2 kg w tym chłopskiej 241,4 kg.

Przydział nawozów wapniowych w całym rolnictwie na rok 1976 wyniesie 144,2 tys. ton, co w przeliczeniu na 1 ha użytków rolnych wynosi 262,1 kg.

2. Produkcja zwierzęca

W roku 1976 planuje się osiągnąć w stosunku do roku 1975 następujący procentowy wzrost pogłowia:

bydło	— 4,9%
krowy	— 2,6%
trzoda chlewna	— 8,2%
owce	— 7,6%

Do najpilniejszych i decydujących zadań w zakresie produkcji zwierzęcej w roku 1975 należy zapewnienie postępu w odbudowie pogłowia krów i wzrostu ich produkcyjności. W celu dalszego doskonalenia pogłowia krów Przedsiębiorstwo Obrotu Zwierzętami Hodowlanymi zapewni odpowiednią ilość jałowic a Okręgowa Stacja Hodowli Zwierząt winna sprawować ścisły nadzór nad wymianą krów i ich oceną.

Ze względu na niski udział krów w stadzie w gospodarstwach państwowych, niedobory cieląt pokrywane będą w ramach miejscowej kooperacji z rolnikami indywidualnymi oraz w wyniku zakupu z innych województw.

Wzrost pogłowia trzody chlewnej nastąpi przede wszystkim w gospodarce uspołecznionej w wyniku dalszego rozszerzenia tuczu, w oparciu o prosięta i warchlaki z produkcji własnej oraz uzyskane od rolników indywidualnych na zasadach kooperacji.

W żywieniu zwierząt główną rolę odgrywać będą miejscowe pasze gospodarstkie głównie z użytków zielonych. Dla produkcji trzody chlewnej i drobiu opartego w większym stopniu o tucz przemysłowy wymagane będzie zwiększenie dostaw pasz treściwych.

3. Produkcja towarowa i skup

W roku 1976 nastąpi dalsze umocnienie towarowego charakteru produkcji rolnej województwa szczecińskiego. O ile w roku 1970 udział produkcji towarowej w produkcji globalnej rolnictwa wynosił 23,2%, to w roku 1975 wyniósł 54,9%, a w 1976 roku będzie stanowił 55,1%. W roku 1976 planuje się uzyskać w skupie około 230 kg żywca z 1 ha użytków rolnych.

Procentowy udział sektora chłopskiego i państwowego w skupie ważniejszych produktów rolnych przedstawia się następująco:

	1975 r. państwowy	sektor chłopski	1976 r. państwowy	sektor chłopski
zboża	37,0	63,0	41,7	58,3
żywiec ogółem	53,8	46,2	55,4	44,6
— wieprzowy	51,8	48,2	52,8	47,2
— wołowy	67,3	32,7	70,5	29,5
mleko	54,8	45,2	56,4	43,6

IV. GŁÓWNE KIERUNKI DZIAŁANIA PRZEDSIĘBIORSTW I INSTYTUCJI DLA REALIZACJI ZADAŃ PLANU NA ROK 1976

Realizacja zadań planu rolnictwa na rok 1976 wymaga pełnej mobilizacji wszystkich jednostek produkujących oraz służb i instytucji obsługi rolnictwa. Dominującą rolę odgrywa sektor uspołeczniony, zarówno w przejęciu i zagospodarowaniu gruntów PFZ jak również w planowanym przyroście pogłowia bydła, trzody chlewnej, owiec oraz w skupie produktów rolnych głównie żywca i mleka.

— Państwowe gospodarstwa rolne:

Główne kierunki działania realizowane przez sektor państwowy w zakresie produkcji roślinnej będą dotyczyły dalszych zmian w strukturze zasiewów na korzyść zbóż, rzepaku i buraków cukrowych. Niezbędny jest również dalszy rozwój produkcji warzyw i owoców. W produkcji pasz objętościowych i treściwych należy zwrócić uwagę na ich jakość oraz racjonalne skarmianie.

W zakresie produkcji zwierzęcej zakłada się wzrost pogłowia:

bydła o	6,9%
krów o	4,8%
trzody chlewnej o	8,5—11,7%

Produkcja mięsa i mleka powinna na koniec 1976 r. osiągnąć: mięsa średnio 220 kg, mleka 440 l z 1 ha użytków rolnych.

W roku 1976 gospodarka państwowa powinna uzyskać następujące efekty budownictwa inwentarskiego:

	stanowiska dla:			
	bydła	krów	trzody chlewnej	owiec
1. Zjedn. PPGR	16.630	3.088	8.650	2.400
2. SPHRiN	192	—	3.574	—
3. WPHZZ	4.102	1.262	—	400
4. ZZD Kołbacz	290	—	—	—
Razem:	21.214	4.350	12.224	2.800

— Rolnicze spółdzielnie produkcyjne:

Głównym kierunkiem działania winna być dalsza intensyfikacja produkcji rolnej a zwłaszcza zwierzęcej. O konieczności rozwoju tej gałęzi produkcji świadczy najniższa ze wszystkich sektorów produkcja towarowa mięsa i mleka z 1 ha użytków rolnych jak również obsada zwierząt na 100 ha.

Dlatego też spółdzielnie produkcyjne swój wysiłek skoncentrują na działaniu w kierunku wzrostu pogłowia bydła o 6,9% w tym krów o 13,9%, trzody chlewnej o 45%, owiec o 23%. W celu realizacji tych zadań konieczna jest budowa nowych i modernizacja starych budynków inwentarskich oraz pełne zabezpieczenie bazy paszowej w produkcji własnej. Ważnym kierunkiem działania jest dalszy rozwój kooperacji szczególnie z gospodarstwami indywidualnymi. Rozwój spółdzielczości produkcyjnej winien zakładać dalszą specjalizację produkcji, która umożliwi stosowanie nowocześniejszych technologii produkcji i organizacji pracy.

W wyniku realizacji budownictwa inwentarskiego w roku 1976 należy uzyskać 3890 stanowisk dla bydła w tym 1300 dla krów, 2520 stanowisk dla trzony chlewnej oraz 5500 stanowisk dla owiec.

— Kółka rolnicze:

Podstawowym zadaniem kółek rolniczych jest systematyczny rozwój i doskonalenie obsługi rolnictwa indywidualnego oraz coraz szersze podejmowanie działalności produkcyjnej we własnych ośrodkach rolnych. Działalność kółek rolniczych winna sprzyjać intensyfikacji produkcji rolnej oraz narastaniu elementów gospodarki socjalistycznej na wsi.

W strukturze usług mechanizacyjnych zwiększyć należy udział prac, które sprzyjają intensyfikowaniu produkcji i są szczególnie uciążliwe przy wykonywaniu ręcznym. Dotyczy to przede wszystkim uprawy i zbioru buraków cukrowych oraz sprzętu i konserwacji pasz.

W oparciu o istniejące ośrodki rolne jak również o nowotworzone, spółdzielnie kółek rolniczych zwiększą rozmiary zespołowej produkcji, a przede wszystkim zwierzęcej, w tym stan bydła o 100%, krów o 200%, trzody chlewnej o 150%.

Rozwój produkcji zwierzęcej powinien być prowadzony w znacznym stopniu w oparciu o budynki inwentarskie z przyjmowanych na Skarb Państwa gospodarstw indywidualnych. W wyniku realizacji inwestycji w zakresie budownictwa inwentarskiego SKR-y winny uzyskać w roku 1976 co najmniej 1600 stanowisk dla bydła — w tym 100 dla krów oraz 4710 stanowisk dla trzody chlewnej.

— Gospodarstwa indywidualne:

Korzystne warunki ekonomiczne oraz stała troska partii i państwa sprzyja rozwojowi produkcji rolnej w gospodarstwach indywidualnych. Biorąc pod uwagę zmniejszanie się liczby gospodarstw indwiduanych w wyniku przejmowania ich na Skarb Państwa, dalsza intensyfikacja produkcji rolnej, a zwłaszcza zwierzęcej możliwa będzie drogą unowocześniania organizacji procesów produkcyjnych. Podstawowym kierunkiem działania powinno być dążenie do koncentracji, specjalizacji i kooperacji produkcji.

W sytuacji występującego braku rąk do pracy w gospodarstwach chłopskich, popieranie tworzenia gospodarstw wyspecjalizowanych pozwoli z jednej strony uzyskać produkcję całkowitą w tym sektorze na poziomie co najmniej dotychczasowym, przy jednoczesnej poprawie warunków życia ludności wiejskiej. W zakresie indywidualnego budownictwa wiejskiego w 1976 roku zakłada się wybudowanie 510 budynków, 200 inwentarskich i 80 silosów. Wyremontowanych zostanie 3000 budynków a zmodernizowanych 623 pomieszczeń inwentarskich. Łączny koszt inwestycji szacuje się na 260 mln zł. W roku 1976 planuje się również wybudowanie przez rolników indywidualnych 25 budynków przykładowych, specjalistycznych — obór i chlewni.

— Jednostki obsługi rolnictwa:

Intensyfikacja produkcji rolnej wymaga dalszego rozwoju i usprawnienia kompleksowej obsługi rolnictwa. Należy dążyć w kierunku rozbudowy bazy usługowej, a także poprawienia jakości i terminowości obsługi.

Wartość usług przypadająca na 100 ha użytków rolnych w gospodarce indywidualnej winna wzrosnąć w roku 1976 w porównaniu do przewidywanego wykonania w roku 1976 o 13,5%. Szczególny wzrost winien nastąpić w świadczeniu polowych usług produkcyjnych przez kółka rolnicze jak również państwowe gospodarstwa rolne i rolnicze spółdzielnie produkcyjne. Niezbędny jest dalszy rozwój usług transportowych w zakresie odbioru produktów i dostarczania środków produkcji.

Spółdzielczość zaopatrzenia i zbytu winna zapewnić pełne zaopatrzenie ludności wiejskiej w podstawowe artykuły spożywcze, przemysłowe codziennego użytku oraz w środki do produkcji rolnej. Dla zabezpieczenia pełnej realizacji budownictwa i remontów przez rolników indywidualnych, WZGS winien zapewnić materiały budowlane między innymi w następujących ilościach:

cement	75 tys. ton
wapno	15 tys. ton
materiały ścien.	45 mln jed. ceram.
eternit	340 tys. m².

Należy zabezpieczyć rytmiczny spływ materiałów budowlanych w ciągu całego roku.

Działalność w zakresie opieki weterynaryjnej powinna uwzględniać profilaktykę w zakresie chorób zwierząt, a zwłaszcza zapewnienie niezbędnych leków profilaktycznych i powszechne ich stosowanie. Istotne znaczenie ma również zapewnienie higienicznego pozyskiwania mleka.

— Administracja i gminna służba rolna:

Gminna służba rolna, kierowana przez naczelnika gminy, jest głównym organizatorem produkcji w gospodarstwach indywidualnych, spółdzielniach kółek rolniczych i rolniczych spółdzielniach produkcyjnych, ponosi więc współodpowiedzialność za wyniki produkcyjne. Działalność służb surowcowych przemysłów i spółdzielczości powinna być uzgadniana i konsultowana z gminną służbą rolną. Kierunkowym decyzjom naczelników gmin musi być podporządkowana działalność instytucji zaopatrzenia i usług.

Pierwszoplanowym zadaniem gminnej służby rolnej w ścisłej współpracy z Rejonowym Rolniczym Zakładem Doświadczalnym w Barzkowicach jest pomoc w tworzeniu gospodarstw i zespołów rolników specjalizujących się w produkcji trzody chlewnej, mleka, bydła rzeźnego i owiec przez instruktaż w zakresie budownictwa specjalistycznego, urządzenia gospodarstwa z uwzględnieniem własnej bazy paszowej oraz kierunków mechanizacji prac.

Podstawę działania w zakresie rozwoju produkcji rolnej stanowią gminne programy rozwoju produkcji zwierzęcej na lata 1976—1980. Zawierają one konkretne zadania dla poszczególnych służb i organizacji gospodarczych działających na terenie gminy.

Naczelnicy gmin w ramach swoich uprawnień powinni stwarzać niezbędne warunki dla realizacji programu rozwoju produkcji zwierzęcej w gminie i nadzorować jego wykonanie.

W szczególności należy skoncentrować się na następujących problemach:

- — racjonalnej gospodarce ziemią w oparciu o wiejskie plany intensywnego wykorzystania gruntów rolnych,
- — zapewnienie najbardziej efektywnego wykorzystania dostarczonych rolnictwu środków produkcji,
- — kontroli przestrzegania wzajemnych zobowiązań wynikających z umów kontraktacyjnych i kooperacyjnych,
- — sprawnym i rzetelnym wykonywaniu usług produkcyjnych i budowlanych.

SZACUNEK UŻYTKOWANIA GRUNTÓW (GOSPODARKA CAŁKOWITA)

w tys. ha

WYSZCZEGÓLNIENIE	1974	1975 p. w.	1976	1980	%% 1976/1975	%% 1980/1975
Powierzchnia użytków rolnych — ogółem	557,4	550,7	550,0	547,7	99,9	99,4
a) grunty orne	404,7	404,0	403,7	400,1	99,9	99,0
b) sady	4,2	4,3	4,5	5,5	104,6	127,9
c) łąki trwałe	103,3	100,8	100,3	100,0	95,4	99,2
d) pastwiska trwałe	45,2	41,6	41,5	42,1	99,7	101,2

Poz. 72

UCHWAŁA NR IX/44/75

Wojewódzkiej Rady Narodowej w Szczecinie

z dnia 4 grudnia 1975 r.

w sprawie obowiązkowego ubezpieczenia trzody chlewnej.

Na podstawie art. 7, ust. 1 ustawy z dnia 25 stycznia 1958 r. o radach narodowych (Dz. U. z 1975 r. Nr 26, poz. 139),. art. 5 ust. 3 ustawy z dnia 2 grudnia 1958 r. o ubezpieczeniach majątkowych i osobowych (Dz. U. Nr 72, poz. 357, z 1964 r. Nr 16, poz. 94 i z 1975 r. Nr 16, poz. 91) oraz § 1 pkt. 1a rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 30 maja 1975 r. w sprawie określenia zadań i uprawnień należących do powiatowych rad narodowych i naczelników powiatów, które przejmują wojewódzkie rady narodowe i wojewodowie (Dz. U. Nr 17, poz. 94 i Nr 31, poz. 165) — uchwala się, co następuje:

§ 1.

1. Wprowadza się z dniem 1 stycznia 1976 r. na terenie województwa szczecińskiego, obowiązkowe ubezpieczenia trzody chlewnej na zasadach określonych w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 20 grudnia 1974 r. w sprawie obowiązkowych ubezpieczeń budynków oraz mienia w gospodarstwach rolnych (Dz. U. Nr 49, poz. 303).
2. Taryfę składek za obowiązkowe ubezpieczenia trzody chlewnej ustala zarządzenie Ministra Finansów z dnia 21 czerwca 1975 r. w sprawie taryfy składek za obowiązkowe ubezpieczenia budynków oraz mienia w gospodarstwach rolnych (Monitor Polski Nr 21, poz. 128).

§ 2.

Obowiązkowi ubezpieczenia podlega trzoda chlewna w gospodarstwach rolnych stanowiących własność osób fizycznych, jak również trzoda chlewna kontraktowana przez osoby fizyczne nie posiadające gospodarstw rolnych, jeżeli waga zwierzęcia wynosi co najmniej 20 kg, a w gospodarstwach uznanych za specjalizujące się w produkcji trzody chlewnej, zarejestrowanych w urzędzie gminy — co najmniej 15 kg.

§ 3.

Zakres ubezpieczenia rozszerza się na zwrot — w granicach 200 zł — udowodnionych kosztów leczenia i sekcji padłych lub dobitych zwierząt, za króre wypłacane jest odszkodowanie.

§ 4.

1. Wykonanie uchwały zleca się Oddziaławi Wojewódzkiemu Państwowego Zakładu Ubezpieczeń w Szczecinie, a w zakresie naliczania wg obowiązującej taryfy składek bieżących za ubezpieczenie, potrącanie ich z wypłacanych należności za dostarczoną trzodę chlewną oraz odprowadzania potrąconych z tego tytułu kwot na rachunki bankowe właściwych inspektoratów Państwowego Zakładu Ubezpieczeń — jednostkom gospodarki uspołecznionej, dokonującym na terenie województwa szczecińskiego skupu trzody chlewnej od osób fizycznych.
2. Jednostki gospodarki uspołecznionej, prowadzące skup trzody chlewnej, zobowiązane są do potrącania składek ubezpieczeniowych na rzecz Państwowego Zakładu Ubezpieczeń i są materialnie odpowiedzialne za prawidłowość działania w tym zakresie.
3. Współdziałanie w zakresie potrącania składek ubezpieczeniowych i przekazywania ich na rachunki bankowe właściwych inspektoratów Państwowego Zakładu Ubezpieczeń, zorganizuje Oddział Wojewódzki Państwowego Zakładu Ubezpieczeń w Szczecinie, w porozumieniu z zainteresowanymi jednostkami gospodarki uspołecznionej.
4. Inspektoratom Państwowego Zakładu Ubezpieczeń, przysługuje prawo kontrolowania jednostek zobowiązanych do potrącania składek ubezpieczeniowych, w zakresie prawidłowości działania na tym odcinku.

§ 5.

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia i podlega ogłoszeniu w Dzienniku Urzędowym WRN.

PRZEWODNICZĄCY RADY
Janusz Brych

Poz. 73

ZARZĄDZENIE NR 93/75

Wojewody Szczecińskiego
z dnia 4 listopada 1975 r.

w sprawie ustalenia opłat za niektóre usługi komunalne na obszarze woj. szczecińskiego.

Na podstawie § 14 ust. 1 uchwały Nr 271 Rady Ministrów z dnia 25 listopada 1974 r. w sprawie właściwości organów do ustalania cen oraz trybu postępowania przy ich ustalaniu (Mon. Pol. Nr 40, poz. 253) w brzmieniu ustalonym uchwałą Nr 104 Rady Ministrów z dnia 12 czerwca 1975 r. (Mon. Pol. Nr 19, poz. 118), w związku z § 1 pkt 1 lit. b) zarządzenia Nr 34/75 Przewodniczącego Państwowej Komisji Cen z dnia 4 lipca 1975 r. w sprawie określenia usług komunalnych, których ceny ustalają terenowe organy administracji państwowej stopnia wojewódzkiego (Dz. Urz. PKC Nr 22, poz. 168) zarządza się, co następuje:

§ 1.

Wprowadza się następujące opłaty za usługi szaletowe, świadczone przez przedsiębiorstwa gospodarki komunalnej i mieszkaniowej województwa szczecińskiego:

a) za jednorazowe użycie kabiny — 0,50 zł
b) za jednorazowe użycie umywalki — 0,50 zł
c) za jednorazowe użycie umywalki, mydła i ręcznika — 2,00 zł

§ 2.

Z dniem wejścia w życie zarządzenia tracą moc wszelkie dotychczasowe przepisy ustalające opłaty określone tym zarządzeniem.

§ 3.

Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1976 r. i podlega ogłoszeniu w Dzienniku Urzędowym WRN.

WOJEWODA
Jerzy Kuczyński

Poz. 74

ZARZĄDZENIE NR 101/75

Wojewody Szczecińskiego

z dnia 5 grudnia 1975 r.

w sprawie ustalenia opłat za centralne ogrzewanie oraz dodostarczanie ciepłej wody w województwie szczecińskim.

Na podstawie § 8 ust. 2 pkt 3 uchwały Nr 271 Rady Ministrów z dnia 25 listopada 1974 r. w sprawie właściwości organów do ustalania cen oraz trybu postępowania przy ich ustalaniu (Monitor Polski Nr 40, poz. 233 i z 1975 r. Nr 19, poz. 118) i w związku z § 3 i 4 zarządzenia Nr 30 Ministra Administracji, Gospodarki Terenowej i Ochrony Środowiska z dnia 30 października 1975 r. w sprawie ustalenia opłat za centralne ogrzewanie oraz dostarczanie ciepłej wody zarządza się, co następuje:

§ 1.

Wprowadza się następujące opłaty za dostawy energii cieplnej oraz opłaty za centralne ogrzewanie lokali i za centralnie dostarczaną ciepłą wodę:

1. Dla odbiorców o charakterze przemysłowym:
   a) opłaty za dostarczaną parę i ciepłą wodę z elektrociepłowni ustala taryfa Państwowego Inspektoratu Gospodarki Paliwowo-Energetycznej Nr 9-Z/76 — Energia cieplna SWW 0321
   b) opłata za 1 gcal w kotłowniach przemysłowych:
      — opalanych węglem 1.059,00 zł
      — opalanych olejem 318,00 zł
2. Dla odbiorców obiektów niemieszkalnych:
   a) opłata za 1 m² powierzchni suszonej w nowo wybudowanych obiektach za faktyczny okres ogrzewania 19,00 zł (m-c)

b) opłata za 1 m² powierzchni użytkowej w obiektach niemieszkalnych za faktyczny okres ogrzewania 19,00 zł (m-c)
c) opłata za 1 gcal w obiektach niemieszkalnych:
— z sieci 272,00 zł
— z kotłowni 451,00 zł

3. Dla odbiorców jednostek gospodarki uspołecznionej sprawujących zarząd budynków mieszkalnych:
a) opłata za 1 m² powierzchni użytkowej lokali mieszkalnych za faktyczny okres grzewczy 13,15 zł (m-c)
b) opłata za 1 m² powierzchni lokali niemieszkalnych w jednostkach sprawujących zarząd budynków mieszkalnych za faktyczny okres grzewczy 26,30 zł (m-c)
c) opłata za 1 m² powierzchni użytkowej lokali mieszkalnych za dostawę ciepłej wody:
— przy dostawie do 4 dni w tygodniu po 10 godzin dziennie 0,80 zł (m-c)
— przy dostawie powyżej 4 dni w tygodniu i dostawach ciągłych 1,40 zł (m-c)
d) opłata za 1 m² powierzchni lokali niemieszkalnych za dostawę ciepłej wody:
— przy dostawie do 4 dni w tygodniu po 10 godzin dziennie 1,60 zł (m-c)
— przy dostawie powyżej 4 dni w tygodniu i przy dostawach ciągłych 2,80 zł (m-c)

4. Opłaty za centralne ogrzewanie oraz za dostawę ciepłej wody do domów jednorodzinnych, małych domów mieszkalnych i domów wielomieszkaniowych stanowiących własność osób fizycznych:
a) opłata za centralne ogrzewanie 1 m² powierzchni użytkowej lokali mieszkalnych:
— w m. Szczecinie 3,00 zł (m-c)
— w pozostałych miejscowościach 3,20 zł (m-c)
b) opłata za centralne ogrzewanie 1 m² powierzchni użytkowej za faktyczny okres grzewczy:
— w m. Szczecinie 6,00 zł (m-c)
— w pozostałych miejscowościach 6,40 zł (m-c)
c) opłata za 1 m² powierzchni lokali mieszkalnych za dostawę ciepłej wody:
— przy częstotliwości dostaw do 4-ch dni w tygodniu po 10 godzin dziennie 0,90 zł (m-c)
— przy częstotliwości dostaw powyżej 4-ch dni w tygodniu i dostawach ciągłych 1,50 zł (m-c)
d) opłata za 1 m² powierzchni lokali użytkowych za dostawę ciepłej wody 3,00 zł (m-c)

§ 2.

Wprowadza się następujące opłaty najemców lokali za centralne ogrzewanie oraz dostawy ciepłej wody w budynkach zarządzanych przez terenowe organy administracji państwowej oraz inne jednostki gospodarki uspołecznionej dla których energię cieplną dostarczają komunalne zakłady energetyki cieplnej:

1. Opłaty za ogrzewanie 1 m²:
a) powierzchni użytkowej lokali mieszkalnych:
— w m. Szczecinie 3,00 zł (m-c)
— w pozostałych miejscowościach 3,20 zł (m-c)
b) lokali użytkowych, z wyłączeniem garaży, wynajmowanych ludności na cele niezarobkowe za faktyczny okres grzewczy 28,00 zł (m-c)
c) za centralne ogrzewanie garaży wynajmowanych ludności na cele niezarobkowe:
— w m. Szczecinie 6,00 zł (m-c)
— w pozostałych miejscowościach 6,40 zł (m-c)
d) lokali użytkowych przekraczających wysokość 1 kondygnacji za okres grzewczy 36,40 zł (m-c)

2. Opłaty za dostarczanie ciepłej wody na 1 m² powierzchni użytkowej dla miejscowości pobierających ją przed dniem 1.01.1976 r.
a) w lokalach mieszkalnych:
— przy częstotliwości dostaw do 4-ch dni w tygodniu po 10 godzin dziennie 0,90 zł (m-c)
— przy częstotliwości dostaw powyżej 4-ch dni w tygodniu i dostawach ciągłych 0,90 zł (m-c)
b) w lokalach użytkowych 3,00 zł (m-c)

3. Opłaty za dostarczanie ciepłej wody na 1 m² powierzchni użytkowej dla miejscowości pobierających ją po dniu 1.01.1976 r.
a) w lokalach mieszkalnych:
— przy częstotliwości dostaw do 4-ch dni w tygodniu po 10 godzin dziennie 0,90 zł (m-c)
— przy częstotliwości dostaw powyżej 4-ch dni w tygodniu i dostawach ciągłych 1,50 zł (m-c)
b) w lokalach użytkowych 3,00 zł (m-c)

§ 3.

Temperaturą obowiązującą w lokalach mieszkalnych jest temperatura wynosząca 18°C — mierzona w środku pomieszczenia na wysokości 120 cm; temperaturę obowiązującą w lokalach niemieszkalnych (użytkowych) określają odrębne przepisy.

W przypadku gdy temperatura wewnątrz lokalu jest niższa od obowiązującej, a okres niedogrzewania trwał co najmniej 2 dni — przysługuje najemcy zwolnienie od opłat za każdy dzień niedogrzewania w wysokości:
1) o ile temperatura jest niższa od obowiązującej o 4°C lub więcej:
— jednej piętnastej części miesięcznej opłaty — dla najemców lokali mieszkalnych,
— jednej trzydziestej części miesięcznej opłaty — dla najemców lokali niemieszkalnych (użytkowych).
2) o ile temperatura jest niższa od obowiązującej mniej niż o 4°C:
— jednej trzydziestej części miesięcznej opłaty — dla najemców lokali mieszkalnych,
— jednej sześćdziesiątej części miesięcznej opłaty — dla najemców lokali niemieszkalnych.

§ 4.

Warunki dostarczania ciepłej wody należy podać do wiadomości wszystkich zainteresowanych. W razie przerw w dostawie ciepłej wody najemcy przysługuje bonifikata w wysokości jednej trzydziestej miesięcznej opłaty — za każdy dzień, w którym woda wbrew ustalonym warunkom nie była dostarczona.

W przypadku dostarczania ciepłej wody mniej niż 3 razy w tygodniu przez 10 godzin dziennie lub o ile temperatura ciepłej wody w ciągu kolejnych trzech dni jest niższa od 35°C, najemcy przysługuje zwolnienie od opłaty za dany tydzień (w wysokości jednej czwartej miesięcznej opłaty).

§ 5.

Niedogrzewanie lokalu lub brak dostawy ciepłej wody powinien zgłosić najemca w dniu stwierdzenia tego faktu. W przypadku zgłoszenia jednostka organizacyjna administracji budynków ma obowiązek sprawdzenia reklamacji w dniu zgłoszenia.

Sprawdzenie reklamacji powinno się odbywać w obecności najemcy lokalu. Nie sprawdzenie reklamacji jest równoznaczne z uznaniem roszczeń najemcy do zwolnienia z opłat zgodnie z ustaleniami § 3 i 4 zarządzenia — do czasu zapewnienia prawidłowej temperatury lub dostawy ciepłej wody.

Jeżeli lokal nie był ogrzewany wskutek braku dopływu ciepła do budynku — administracja budynków jest obowiązana, bez potrzeby składania wniosku przez najemcę, do udzielenia bonifikaty, zawiadamiając o tym najemcę w terminie jednego miesiąca.

§ 6.

W przypadku niedogrzewania lokalu lub braku dostawy ciepłej wody powstałych z winy dostawcy — administracja budynków obciąża dostawcę kwotą bonifikat udzielonych najemcom lokali.

§ 7.

Z dniem wejścia w życie zarządzenia tracą moc wszelkie dotychczasowe przepisy ustalające opłaty określone tym zarządzeniem.

§ 8.

Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1976 r. i podlega ogłoszeniu w Dzienniku Urzędowym WRN.

WOJEWODA
Jerzy Kuczyński

Poz. 75

ZARZĄDZENIE NR 104/75

Wojewody Szczecińskiego

z dnia 15 grudnia 1975 r.

o obowiązku niszczenia chwastów.

Na podstawie art. 4 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 25 lutego 1964 r. wydawaniu przepisów prawnych przez rady narodowe (Dz. U. Nr 8, poz. 47) oraz § 1 ust. 1 i 3 rozporządzenia Ministra Rolnictwa z dnia 26 lutego 1965 r. w sprawie zwalczania chorób i szkodników roślin uprawnych oraz chwastów (Dz. U. Nr 11, poz. 72) zarządza się, co następuje:

§ 1.

1. Wprowadza się na obszarze województwa szczecińskiego obowiązek niszczenia chwastów bez względu na miejsce ich występowania (grunty orne, trwałe użytki zielone, miedze, obejścia zabudowań, drogi, tory kolejowe i ich pobocza, rowy melioracyjne, tereny użytkowane przez zakłady przemysłowe i inne instytucje itp.).
2. Obowiązek, o którym mowa w ust. 1, nie dotyczy obszaru lasów.

§ 2.

Obowiązek niszczenia chwastów ciąży na użytkownikach nieruchomości, niezależnie od rodzaju tych nieruchomości, przeznaczenia i sposobu ich użytkowania.

§ 3.

1. Zwalczanie chwastów winno być prowadzone wszystkimi dostępnymi sposobami, tj. mechanicznie, ręcznie i chemicznie.
2. Stosowanie chemicznych środków chwastobójczych na terenach rolniczo nie użytkowanych, wymaga zgody właściwego terenowego organu administracji państwowej.

§ 4.

1. Chwasty rosnące w roślinach uprawnych należy niszczyć w aktualnie obowiązujących terminach agrotechnicznych.
2. Chwasty występujące na terenach rolniczo nie użytkowanych należy zwalczać co najmniej 2-krotnie tj. w terminach do dnia 20 czerwca i powtórnie do dnia 10 sierpnia każdego roku.

§ 5.

Prezydenci miast oraz naczelnicy miast, miast i gmin, gmin:
1) ustalą w porozumieniu z zainteresowanymi użytkownikami nieruchomości szczegółowe zadania w zakresie niszczenia chwastów,
2) przeprowadzą kontrolę stanu zachwaszczenia, niezwłocznie po upływie wyżej ustalonych terminów zwalczania chwastów,
3) wobec winnych naruszenia §§ 1 i 3 niniejszego zarządzenia, zastosują odpowiednie środki egzekucji administracyjnej, bądź wystąpią o ukaranie przez kolegia d/s wykroczeń.

§ 6.

Winni naruszenia przepisów §§ 1 i 3 niniejszego zarządzenia podlegają na podstawie art. 21 ustawy z dnia 16 lutego 1961 r. o ochronie roślin uprawnych przed chorobami, szkodnikami i chwastami (Dz. U. Nr 10, poz. 55) — karze grzywny do 5.000,— zł.

§ 7.

1. Dyrektorzy wydziałów: Rolnictwa, Leśnictwa i Skupu oraz Gospodarki Terenowej i Ochrony Środowiska — wydadzą w sprawie zwalczania chwastów szczegółowe zalecenia jednostkom podległym.
2. Zaleca się dyrektorom: Zjednoczenia Państwowych Przedsiębiorstw Gospodarki Rolnej, Dyrekcji Okręgowej Dróg Publicznych, Pomorskiej Dyrekcji Okręgowej Kolei Państwowych — wydanie odpowiednich zaleceń podległym jednostkom.
3. Nadzór i kontrolę nad przebiegiem zwalczania chwastów sprawuje Dyrektor Wojewódzkiej Stacji Kwarantanny i Ochrony Roślin.

§ 8.

Wykonanie niniejszego zarządzenia powierza się prezydentom miast, naczelnikom miast, miast i gmin, gmin oraz osobom wymienionym w § 7 ust. 1 i 3.

§ 9.

Traci moc zarządzenie Nr 192/65 Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Szczecinie z dnia 20 kwietnia 1965 r. w sprawie obowiązku powszechnego niszczenia chwastów (Dz. Urz. WRN Nr 9, poz. 55).

§ 10.

Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Wojewódzkiej Rady Narodowej.

WOJEWODA
Jerzy Kuczyński

Poz. 76

ZARZĄDZENIE NR 105/75

Wojewody Szczecińskiego

z dnia 16 grudnia 1975 r.

w sprawie przeprowadzenia obowiązkowych szczepień ochronnych przeciwko nagminnemu porażeniu dziecięcemu (chorobie Heinego-Medina) w województwie szczecińskim, oraz ustalenia terminów tych szczepień.

Na podstawie art. 2 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 13 listopada 1963 r. o zwalczaniu chorób zakaźnych (Dz. U. Nr 50, poz. 279) oraz §§ 5 i 10 rozporządzenia Ministra Zdrowia i Opieki Społecznej z dnia 30 października 1964 r. w sprawie obowiązkowych szczepień ochronnych przeciwko chorobom zakaźnym (Dz. U. Nr 40, poz. 273 wraz z późniejszymi zmianami) zarządza się, co następuje:

§ 1.

W województwie szczecińskim w roku 1976 wprowadza się obowiązkowe doustne szczepienia ochronne przeciwko nagminnemu porażeniu dziecięcemu szczepionką zawierającą typy wirusa I, II, III.

§ 2.

Przymusowe szczepienia ochronne zostaną przeprowadzone w następujących terminach:
w dniach 8—10 stycznia szczepienia podstawowe i rewakcynacja,
w dniach 4—6 marca szczepienia podstawowe i rewakcynacja,
w dniach 22—24 kwietnia szczepienia podstawowe i rewakcynacja,
w dniach 23—25 września szczepienia podstawowe i rewakcynacja,
w dniach 4—6 listopada szczepienia podstawowe i rewakcynacja.

§ 3.

Szczepieniom podlegają dzieci od ukończonych 6-ciu miesięcy życia do 14 lat.

§ 4.

Szczepieniom podstawowym (wakcynacji) przeciwko nagminnemu porażeniu dziecięcemu podlegają dzieci w pierwszym roku życia, oraz dzieci starsze dotychczas nie szczepione i dzieci niepełnie szczepione.

Szczepienie jest trzykrotne w odstępach czasu około 5 tygodni. Szczepienia dzieci, które mają w okresie jednej z kolejnych akcji przeciwskazania do szczepień, należy przeprowadzić tak, aby podania szczepionki były wykonane w okresie nie dłuższym od 1 roku.

Szczepieniom przypominającym (rewakcynacji) podlegają dzieci, które przed rokiem zakończyły pełny cykl szczepienia podstawowego.

§ 5.

Szczepienia będą przeprowadzane we wszystkich miastach i gminach województwa szczecińskiego, przez wszystkie placówki służby zdrowia lecznictwa podstawowego, tj. przychodnie specjalistyczne, przychodnie rejonowe, oraz punkty felczerskie.

Dzieci uczęszczające do żłobków, zostaną zaszczepione przez wyznaczony personel służby zdrowia na terenie żłobków.

§ 6.

Wykroczenia przeciwko przepisom niniejszego zarządzenia przez niepoddanie dzieci szczepieniom, podlegają stosownie do art. 115 §§ 1 i 2 ustawy z dnia 20 maja 1971 r. — Kodeks Wykroczeń (Dz. U. Nr 12 poz. 114) karze grzywny do 3.000,— złotych albo karze nagany.

§ 7.

Zarządzenie wchodzi w życie z dniem podpisania i podlega ogłoszeniu w Dzienniku Urzędowym Wojewódzkiej Rady Narodowej w Szczecinie.

WOJEWODA
Jerzy Kuczyński

Poz. 77

ZARZĄDZENIE NR 36/75

Prezydenta Miasta Stargardu Szczecińskiego

z dnia 21 listopada 1975 r.

w sprawie geodezyjnej inwentaryzacji powykonawczej nowo budowanych obiektów na obszarze miasta Stargardu Szczecińskiego

Na podstawie § 5 pkt 9 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 listopada 1973 r. w sprawie szczegółowych zasad wykonywania koordynacji przez terenowe organy administracji państwowej (Dz. U. Nr 47, poz. 278) oraz § 18 rozporządzenia Ministra Gospodarki Terenowej i Ochrony Środowiska z dnia 20 lutego 1975 r. w sprawie rodzajów i zakresu opracowań geodezyjno-kartograficznych i czynności geodezyjnych obowiązujących w budownictwie (Dz. U. Nr 8, poz. 47) zarządza się:

§ 1.

1. Inwestorzy będący jednostkami gospodarki uspołecznionej, prowadzący roboty budowlane w Stargardzie Szczec. zlecają Zakładowi Terenowemu w Stargardzie Szczec. Okręgowego Przedsiębiorstwa Geodezyjno-Kartograficznego dokonanie geodezyjnych pomiarów powykonawczych wymaganych w § 18 ust. i rozporządzenia Ministra Gospodarki Terenowej i Ochrony Środowiska z dnia 20 lutego 1975 r. Zakład ten jest dysponentem zasobu geodezyjno-kartograficznego miasta Stargardu Szczecińskiego. Zlecenia mogą być również kierowane do innych jednostek wykonawstwa geodezyjnego, posiadających uprawnienia do wykonania robót geodezyjnych na obszarze miasta Stargardu Szczecińskiego.
2. Inwestorzy nie będący jednostkami gospodarki uspołecznionej, tj. osoby fizyczne lub osoby prawne, zobowiązani są do zgłoszenia Zakładowi Terenowemu w Stargardzie Szczec. Okręgowego Przedsiębiorstwa Geodezyjno- Kartograficznego konieczności przystąpienia do geodezyjnych pomiarów powykonawczych.
3. Kopię zlecenia z potwierdzeniem jego przyjęcia do realizacji przez jednostkę wykonawstwa geodezyjnego lub potwierdzenie zgłoszenia konieczności przystąpienia do pomiarów powykonawczych należy dołączyć do zawiadomienia o oddaniu obiektu do użytku.
4. Koszty geodezyjnych pomiarów powykonawczych ponosi inwestor będący jednostką gospodarki uspołecznionej. Koszty pomiarów powykonawczych dla inwestorów nie będących jednostkami gospodarki uspołecznionej pokrywane są z budżetu Rejonowego Biura Geodety Miejskiego w Stargardzie Szczec.

§ 2.

1. Pomiary powykonawcze urządzeń podziemnych należy wykonać przed ich zasypaniem.
Wykonawca robót budowlanych zobowiązany jest do zgłoszenia jednostce wykonawstwa geodezyjnego konieczności przystąpienia do pomiarów powykonawczych każdego ułożonego odcinka przewodu mającego ulec zasypaniu.
2. Geodezyjnym pomiarom powykonawczym urządzeń podziemnych podlegają również przyłączenia domowe realizowane przez osoby fizyczne lub prawne, nie będące jednostkami gospodarki uspołecznionej.
3. Zakład Terenowy w Stargardzie Szczecińskim Okręgowego Przedsiębiorstwa Geodezyjno-Kartograficznego zobowiązany jest do przystąpienia do wykonania pomiarów wymienionych w ust. 1 i 2, najpóźniej w ciągu 2 dni po otrzymaniu zgłoszenia urządzenia lub obiektu dla dokonania inwentaryzacji oraz do ukończenia tych prac w takim terminie, aby nie wstrzymywało to budowy urządzeń.
4. Koszty geodezyjnych pomiarów powykonawczych urządzeń podziemnych ponosi inwestor będący jednostką gospodarki uspołecznionej.
Koszty pomiarów powykonawczych przyłączeń domowych urządzeń podziemnych dla inwestorńw nie będących jednostkami gospodarki uspołecznionej pokrywane są z budżetu Rejonowego Biura Geodety Miejskiego w Stargardzie Szczecińskim.
5. Pomiary, o których mowa w ust. 1 i 2 wykonuje wyłącznie Zakład Terenowy w Stargardzie Szczec. Okręgowego Przedsiębiorstwa Geodezyjno-Kartograficznego.

§ 3.

1. Inwestorzy obiektów budowlanych na obszarze miasta Stargardu Szczecińskiego nie dokonują odbiorów urządzeń podziemnych przed wykonaniem geodezyjnej inwentaryzacji powykonawczej.
2. Miejska Służba Drogowa Rejenowego Przedsiębiorstwa Gospodarki Komunalnej i Mieszkaniowej w Stargardzie Szczecińskim nie sporządza protokołu zdawczo-odbiorczego przy zwalnianiu terenu ulicy po zakończeniu budowy urządzeń podziemnych, bez pisemnego stwierdzenia jednostki wykonawstwa geodezyjnego o dokonaniu geodezyjnych pomiarów powykonawczych.
3. Zakład Wodociągów i Kanalizacji w Stargardzie Szczecińskim, Zakład Energetyczny w Stargardzie Szczecińskim, Szczecińskie Okręgowe Zakłady Gazownictwa, Rejonowy Urząd Telekomunikacji w Stargardzie Szczecińskim, Wojewódzkie Przedsiębiorstwo Energetyki Cieplnej nie dokonują włączenia do sieci miejskiej nowo pobudowanych przewodów, nie zainwentaryzowanych przez jednostkę wykonawstwa geodezyjnego.

§ 4.

Nadzór nad wykonaniem zarządzenia powierza się Geodecie Miejskiemu w Stargardzie Szczecińskim.

§ 5.

Zarządzenie podlega ogłoszeniu w Dzienniku Urzędowym WRN i wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

PREZYDENT MIASTA
Stanisław Dłubała

Poz. 78

ZARZĄDZENIE NR 37/75

Prezydenta Miasta Stargardu Szczecińskiego

z dnia 4 grudnia 1975 r.

w sprawie ustalenia liczby wynajmowanych pokoi i domków campingowych, których przychody podlegają opodatkowaniu podatkiem od wynagrodzeń.

Na podstawie art. 4 pkt 1 i art. 6 ustawy z dnia 25 lutego 1964 r. o wydawaniu przepisów prawnych przez rady narodowe (Dz. U. Nr 8, poz. 47; zm. Dz. U. z 1975 r. Nr 16, poz. 91) oraz § 2 ust. 1 pkt 2 rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 28 lutego 1975 r. w sprawie opodatkowania niektórych przychodów podatkiem od wynagrodzeń (Dz. U. Nr 9, poz. 55) zarządza się co następuje:

§ 1.

Przychody osiągane z wynajmu pokoi gościnnych i domków campingowych podlegają opodatkowaniu podatkiem od wynagrodzeń, jeżeli liczba wynajmowanych pokoi nie przekracza dwóch lub jednego pokoju i jednego domku albo jednego domku campingowego.

§ 2.

Wykonanie zarządzenia powierza się kierownikowi Wydziału Finansowego Urzędu Miejskiego w Stargardzie Szczecińskim.

§ 3.

Zarządzenie wchodzi w życie z dniem podpisania i podlega ogłoszeniu w Dzienniku Urzędowym WRN.

PREZYDENT MIASTA
Stanisław Dłubała

Poz. 79

ZARZĄDZENIE NR 13/75

Naczelnika Miasta i Gminy w Wolinie

z dnia 15 października 1975 r.

w sprawie ustalenia terenu budowlanego i jego podziału na działki budowlane.

Na podstawie art. 2 ustawy z dnia 6 lipca 1972 r. o terenach budownictwa jednorodzinnego i zagrodowego oraz o podziale nieruchomości w miastach i osiedlach (Dz. U. Nr 27, poz. 192 i z 1973 r. Nr 48, poz. 282), § 13 rozporządzenia Ministra Gospodarki Terenowej i Ochrony Środowiska z dnia 28 sierpnia 1972 r. w sprawie trybu ustalania, rozgraniczania i podziału terenów budownictwa jednorodzinnego i zagrodowego na obszarze miast i osiedli (Dz. U. Nr 35, poz. 242) w związku z art. 37 ust. 1 ustawy z dnia 28 maja 1975 r. o dwustopniowym podziale administracyjnym Państwa oraz o zmianie ustawy o radach narodowych (Dz. U. Nr 16, poz. 91) zarządza się, co następuje:

§ 1.

Wydziela się 5 (pięć) działek budowlanych pod budownictwa jednorodzinne na osiedlu „Światowid" przy ul. Granicznej w Wolinie (teren uzbrojony w wodę i energię elektryczną).

§ 2.

Wykonanie zarządzenia powierza się Kierownikowi Zarządu Gospodarki Terenami w Kamieniu Pomorskim.

§ 3.

Zarządzenie wchodzi w życie z dniem podpisania i podlega ogłoszeniu w Dzienniku Urzędowym WRN.

Naczelnik Miasta i Gminy
Stefan Wojtasiak

Poz. 80

OBWIESZCZENIE

Wojewody Szczecińskiego

z dnia 1 grudnia 1975 r.

w sprawie ogłoszenia sieci i godzin pracy placówek spedycyjnych działających na obszarze województwa szczecińskiego.

Na podstawie § 60 ust. 3 rozporządzenia Ministrów Komunikacji i Gospodarki Terenowej i Ochrony Środowiska z dnia 31 lipca 1972 r. w sprawie krajowego transportu drogowego (Dz. U. Nr 34, poz. 234), podaje się do wiadomości aktualną sieć i godziny pracy placówek spedycyjnych działających na obszarze województwa szczecińskiego.

Wykaz placówek spedycyjnych stanowi załącznik do niniejszego.

Jednocześnie z dniem 31 grudnia 1975 r. traci moc wykaz placówek Przedsiębiorstwa Spedycji Krajowej w województwie szczecińskim, podany w obwieszczeniu Wojewody Szczecińskiego z dnia 20 listopada 1974 r. (Dz. Urz. WRN Nr 13, poz. 131).

WOJEWODA
Jerzy Kuczyński

Załącznik do obwieszczenia
Wojewody Szczecińskiego
z dnia 1 grudnia 1975 r.

Wykaz i godziny pracy placówek Przedsiębiorstwa Spedycji Krajowej w woj. szczecińskim

Jednostka organizacyjna PSK	Adres jednostki	Godziny pracy		
		w dni wolne od pracy od — do	w soboty od — do	w pozostałe dni tygodnia od — do
Ekspedycja Rejonowa Szczecin Port Centralny	Szczecin, przy ekspedycji towarowej PKP	7—19	6—18	6—22
Wydzielona Ekspedycja Kontenerowa Szczecin Port Centralny	Szczecin, przy ekspedycji towarowej PKP	—	7—13	7—15
Ekspedycja Terenowa Szczecin Dąbie	Szczecin Dąbie, przy ekspedycji towarowej PKP	—	7—13	7—15
Ajencja Spedycyjna Załom	Szczecin, przy Fabryce Kabli w Załomiu	6—14	6—18	6—22
Ekspedycja Terenowa Goleniów	Goleniów, przy ekspedycji towarowej PKP	—	8—14	8—16
Ajencja Spedycyjna Gryfino	Gryfino, przy ekspedycji towarowej PKP	—	8—14	8—16
Ekspedycja Terenowa Świnoujście	Świnoujście, przy ekspedycji towarowej PKP	—	8—14	8—16
Ekspedycja Rejonowa Stargard Szcz.	Stargard Szcz., przy ekspedycji towarowej PKP	7—15	7—19	7—19
Ekspedycja Terenowa Lipiany	Lipiany, przy ekspedycji towarowej PKP	—	7—13	7—15
Ekspedycja Terenowa Łobez	Łobez, przy ekspedycji towarowej PKP	—	7—13	7—15
Ajencja Pyrzyce	Pyrzyce, w budynku Urzędu Poczt.-Telekom.	w godzinach urzędowania UPT.		
Ekspedycja Rejonowa Gryfice	Gryfice, przy ekspedycji towarowej PKP	8—15	7—15	7—19
Ekspedycja Terenowa Kamień Pom.	Kamień Pom., przy ekspedycji towarowej PKP	—	7—13	7—15
Ekspedycja Terenowa Nowogard	Nowogard, przy ekspedycji towarowej PKP	—	7—13	7—15
Ekspedycja Terenowa Trzebiatów	Trzebiatów, przy ekspedycji towarowej PKP	—	7—13	7—15

Poz. 81

OGŁOSZENIE

Wojewódzkiego Konserwatora Przyrody

z dnia 3 listopada 1975 r.

o uznaniu za pomniki przyrody.

Podaje się do wiadomości, że na podstawie art. 1, 11, 12 i 18 ustawy z dnia 7 kwietnia 1949 r. o ochronie przyrody (Dz. U. Nr 25, poz. 180) uznano za pomniki przyrody orzeczeniami z dnia 30 stycznia 1975 r.:

1) Nr 228/75 — aleję drzew rosnącą na gruntach PPGR Kulice, długości 250 m. W jej skład wchodzą dęby szypułkowe o obwodzie pni 130—370 cm na wysokości 1,30 m od ziemi i wysokości 15—29 m;

2) Nr 229/75 — lipę drobnolistną w parku PPGR Konarzewo, wysokości 28 m i o obwodzie pnia 460 cm na wysokości 1.30 m od ziemi;

3) Nr 230/75 — 12 sztuk dębów szypułkowych w parku PPGR Konarzewo, wysokości 27—30 m i obwodzie pni 370—470 cm na wysokości 1,30 m od ziemi;

4) Nr 231/75 — 3 sztuki jesionów wyniosłych w parku PPGR Dobra (Nowogardzka), wysokości 28 m i obwodzie pni 280—350 cm na wysokości 1,30 m od ziemi;

5) Nr 232/75 — lipy drobno listne w parku PPGR Dobra (Nowogardzka), wysokości 29 m i obwodzie pni 370—505 cm na wysokości 1,30 m od ziemi;

6) Nr 233/75 — wiąz szypułkowy w parku PPGR Konarzewo, wysokości 29 m i obwodzie pnia 620 cm na wysokości 1,30 m od ziemi;

7) Nr 234/75 — modrzew europejski w parku PPGR Konarzewo, wysokości 27 m i obwodzie pnia 345 cm na wysokości 1,30 m od ziemi;

8) Nr 235/75 — 3 sztuki dębów szypułkowych w parku PPGR Kulice, wysokości 28 m i obwodzie pni 370—430 cm na wysokości 1,30 m od ziemi;

9) Nr 236/75 — 2 sztuki lip drobnolistnych w parku PPGR Wierzbięcin, wysokości 25 m i obwodzie pni 390 i 405 cm na wysokości 1,30 m od ziemi;

10) Nr 237/75 — miłorząb w Szczecinie przy ul. Matejki, wysokości 17 m i obwodzie pnia 235 cm na wysokości 1,30 m, od ziemi;

11) Nr 238/75 — buk czerwony w parku Rolniczego Rejonowego Zakładu Doświadczalnego w Barzkowicach, wysokości 20 m i obwodzie pnia 410 cm na wysokości 1,30 m od ziemi;

12) Nr 239/75 — bu czerwony w parku Rolniczego Rejonowego Zakładu Doświadczalnego w Barzkowicach, wysokości 15 m i obwodzie pnia 280 cm na wysokości 1,30 m od ziemi;

13) Nr 240/75 — tulipanowiec na gruntach Rolniczego Rejonowego Zakładu Doświadczalnego w Barzkowicach, wysokości 25 m i obwodzie pnia 315 cm na wysokości 1,30 m od ziemi;

14) Nr 241/75 — platan w parku Rolniczego Rejonowego Zakładu Doświadczalnego w Barzkowicach, wysokości 25 m i obwodzie pnia 430 cm na wysokości 1,30 m od ziemi.

Ochrona wymienionych pomników przyrody polega na wprowadzeniu ograniczeń zabraniających:
- — ścinania drzewa,
- — uszkadzania kory, gałęzi i liści,
- — umieszczania znaków, inicjałów i wszelkich ogłoszeń reklamowych,
- — zaśmiecania terenu,
- — rozniecania ognia,
- — wchodzenia na drzewa.

Orzeczenia są ostateczne.

Za wykroczenia przeciwko wprowadzonym ograniczeniom, zgodnie z art. 28—30 i 32 ustawy z dnia 7 kwietnia 1949 r. o ochronie przyrody (Dz. U. Nr 25, poz. 180) stosowane będą kary grzywny do 5.000 zł.

Wojewódzki Konserwator Przyrody
Zenon Bartkowiak

Poz. 82

OGŁOSZENIE

Oddziału Wojewódzkiego Państwowego Zakładu Ubezpieczeń w Szczecinie

z dnia 4 grudnia 1975 r.

w sprawie taryfy składek za obowiązkowe ubezpieczenie koni i bydła oraz trzody chlewnej na obszarze woj. szczecińskiego.

1. Roczna składka za ubezpieczenie na wypadek padnięcia lub dobicia z konieczności koni i bydła — w procentach normowych wartości ubezpieczeniowych — wynosi:
   a) na obszarze miast: Cedynia, Chojna, Lipiany, Mieszkowice, Moryń, Trzcińsko Zdrój oraz gmin: Bielice, Cedynia, Chojna, Dolice, Kolin, Kozielice, Lipiany, Mieszkowice, Moryń, Przelewice, Trzcińsko Zdrój i Warnice:
   konie:
   — właścicieli posiadających 0,5 ha gruntów i więcej — 5,0%
   — właścicieli bezrolnych lub posiadających poniżej 0,5 ha gruntów — 10,0%
   bydło: — 2,0%
   b) na obszarze pozostałych miast i gmin woj. szczecińskiego:
   konie:
   — właścicieli posiadających 0,5 ha gruntów i więcej — 6,0%
   — właścicieli bezrolnych lub posiadających poniżej 0,5 ha gruntów — 12,0%
   bydło: — 3,1%
2. Za rozszerzenie zakresu ubezpieczenia na szkody powstałe z powodu uboju krowy na skutej całkowitej utraty mleczności spowodowanej nieuleczalną chorobą, składka — w procentach normowej wartości ubezpieczeniowej bydła — na obszarze miasta: Cedynia, Chociwel, Chojna, Dobrzany, Ińsko, Stargard Szczeciński, Suchań, Trzcińsko Zdrój oraz gmin: Cedynia, Chociwel, Chojna, Dobrzany, Ińsko, Kobylanka, Marianowo, Pęzino, Stara Dąbrowa, Stargard Szczeciński, Suchań, i Trzcińsko Zdrój wynosi 1,0%.
3. Za rozszerzenie zakresu ubezpieczenia koni i bydła na zwrot kosztów leczenia:
   a) **pełnych** — na obszarze miasta Gryfino oraz gmin: Banie, Gryfino, Krzywin, Stare Czarnowo, Swobnica i Widuchowa, składka ryczałtowa wnosi:
   za konia — 120 zł
   za sztukę bydła — 60 zł
   b) **bezskutecznych, ograniczonych do 300 zł** — na obszarze miast: Dobra, Gryfice, Łobez, Nowe Warpno, Nowogard, Police, Resko, Trzebiatów, Szczecin, Wegorzyno oraz gmin: Błotno, Brojce, Dębice, Dobra (Nowogardzka), Dobra (Szczecińska), Gryfice, Karnice, Kołbaskowo, Łobez, Nowe Warpno, Nowogard, Osina, Radowo Małe, Resko, Rewal, Tanowo, Trzebiatów, Trzebież, Węgorzyno, składka ryczałtowa wynosi:
   za konia — 13 zł
   za sztukę bydła — 13 zł
   c) **bezskutecznych, ograniczonych do 400 zł** — na obszarach pozostałych miast i gmin woj. szczecińskiego, nie wymienionych wyżej w pkt a) i b), składka ryczałtowa wynosi:
   za konia — 15 zł
   za sztukę bydła — 15 zł
4. Składka za ubezpieczenie na wypadek padnięcia lub dobicia z konieczności trzody chlewnej z rozszerzeniem zakresu ubezpieczenia na zwrot bezskutecznych, ograniczonych do 200 zł, kosztów leczenia, na obszarze całego województwa szczecińskiego wynosi:
   a) składka stała — 1,5% wartości normowych. Składkę stała pobiera sie tylko od hodowców trzody chlewnej, posiadajacych 0,5 ha i wiecej gruntów. Wartość normowa, od której nalicza się składkę stałą, ustala zarządzenie Ministra Finansów z dnia 21 czerwca 1975 r. w zależności od obszaru przeliczeniowego użytków rolnych:
   b) składka bieżąca — 1,5% wartości sztuk trzody chlewnej sprzedanych jednostce gospodarki uspołecznionej.

Dyrektor Oddziału
Kazimierz Prusiński

Poz. 83

OBWIESZCZENIE

Okręgowej Komisji Kontroli Zawodowej w Szczecinie

z dnia 10 grudnia 1975 r.

w sprawie ogłoszenia orzeczenia Okręgowej Komisji Kontroli Zawodowej w Szczecinie.

Na podstawie art. 4 ust. 2 ustawy z dnia 18 lipca 1950 r. o odpowiedzialności zawodowej fachowych pracowników służby zdrowia (Dz. U. Nr 36, poz. 332) podaje się do wiadomości, że Okręgowa Komisja Kontroli Zawodowej w Szczecinie na rozprawie w dniu 6 maja 1975 r. uznała lek. med. Marka Łojka winnym wykroczenia zawodowego, polegającego na wydawaniu orzeczeń lekarskich o czasowej niezdolności do pracy bez badania i pobierania za to opłat.

W związku z powyższym Okręgowa Komisja Kontroli Zawodowej w Szczecinie orzekła w stosunku do lek. Marka Łojka karę pozbawienia prawa wykonywania zawodu na obszarze województwa szczecińskiego na okres jednego roku, pokrycie kosztów postępowania wyjaśniającego i postępowania przed Okręgową Komisją Kontroli Zawodowej oraz ogłoszenie orzeczonej kary w Dzienniku Urzędowym WRN w Szczecinie.

Orzeczenie uprawomocniło się z dniem 2 września 1975 r.

Okręgowa Komisja
Kontroli Zawodowej w Szczecinie

Adres Redakcji: Urząd Wojewódzki w Szczecinie, Wały Chrobrego 4, pok. 113, tel. 303—432. Nr kodu 70-502.
Adres Administracji: Urząd Wojewódzki w Szczecinie, Wały Chrobrego 4, pok. 6, tel. 303-259.